

Warszawa, dnia 27 lutego 2017 r.

Poz. 379

USTAWA

z dnia 24 lutego 2017 r.

**o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej
i ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej**

Art. 1. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) art. 19–21, art. 23, art. 24, art. 26, art. 32, art. 34 oraz art. 42 ust. 2–5, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.”;
- 2) w art. 32:
  - a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) w art. 80c w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) organom Krajowej Administracji Skarbowej”;
  - b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:
„17) w art. 100c w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) organom Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 3) w art. 48 pkt 14 otrzymuje brzmienie:
„14) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. § 1. Organem wykonującym zabezpieczenie majątkowe jest naczelnik urzędu skarbowego, chyba że kodeks stanowi inaczej.

§ 2. Zabezpieczenia majątkowego na towarach podlegających kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, będących w jego dyspozycji oraz na wartościach dewizowych lub krajowych środkach płatniczych podlegających kontroli dewizowej wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, dokonuje ten organ.

§ 3. Zabezpieczenia majątkowego może dokonywać także Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 4. W razie orzeczenia środka karnego przepadku korzyści majątkowej lub ściągnięcia jej równowartości pieniężnej organ egzekucyjny określony w art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego prowadzi także egzekucję orzeczonej równocześnie kary grzywny, środka karnego przepadku przedmiotów lub ściągnięcia ich równowartości pieniężnej, jeżeli ich zabezpieczenia dokonał uprzednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 5. Jeżeli orzeczenie o przepadku przedmiotów dotyczy towarów nieuniijnych, o których mowa w art. 5 pkt 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r.

ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁾), organem postępowania wykonawczego właściwym do wykonania orzeczenia o przepadku przedmiotów w tym zakresie jest naczelnik urzędu celno-skarbowego. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem przepisów prawa celnego.”;

4) w art. 83:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 14 ust. 9f otrzymuje brzmienie:

„9f. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) użyte w art. 33 w ust. 6 i w art. 37 w ust. 1a wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”;

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) użyte w art. 33a w ust. 7 i 9, w różnym przypadku, wyrazy „organ celny” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”;

d) w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, a podatkiem:

1) pobranym przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego,

2) należnym z tytułu importu towarów wykazanym przez podatnika w:

a) zgłoszeniu celnym i rozliczonym w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a, lub

b) deklaracji importowej, zgodnie z art. 33b

– w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.”;

e) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) w art. 87:

a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”;

b) w ust. 4f pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – do zakończenia tego postępowania.”;

f) uchyla się pkt 12,

g) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) użyte w art. 96 w ust. 9 w pkt 4, w art. 105b w ust. 1 w pkt 4, w ust. 11a, w ust. 14, w art. 105c w ust. 9c oraz w art. 112a w ust. 3 i 4, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „organ podatkowy lub organ

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32.

kontroli skarbowej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, dyrektor izby administracji skarbowej lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej”;

h) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) użyte w art. 99 w ust. 12, w art. 109 w ust. 2 oraz w art. 110 wyrazy „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „organ podatkowy”;

i) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) w art. 105b w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna – do zakończenia tego postępowania;”;

j) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) w art. 111 w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego”;

k) uchyla się pkt 17,

l) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) w art. 112b:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego określa odpowiednio wysokość tych kwot w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego albo kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe.”

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo w trakcie kontroli celno-skarbowej w przypadkach, o których mowa w:”

c) w ust. 3:

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej podatnik:”

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za dany okres rozliczeniowy, a podatek należny lub podatek naliczony został ujęty w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następnych po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;”;

5) w art. 85:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwotę należności celnych nieuiszczoną w terminie pokrywa się ze złożonego zabezpieczenia.”;

b) w pkt 12 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:”

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 17a ust. 2 i art. 96 ust. 1 pkt 4–6.”;

6) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Krajowej Informacji Skarbowej i izbach administracji skarbowej;”;

2) w art. 52 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego, a także zastępcy tych osób.”;

3) w art. 53 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 5, mogą zajmować osoby, które spełniają wymagania określone w odrębnych przepisach.”;

4) w art. 53a:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 5, powołuje i odwołuje się według odrębnych przepisów.”;

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–4a, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60).

6. Urzędnikowi służby cywilnej oraz pracownikowi służby cywilnej powołanemu na stanowisko, o którym mowa w art. 52 pkt 2–5, dyrektor generalny urzędu, w którym jest on zatrudniony, udziela urlopu bezpłatnego na czas powołania.”;

7) w art. 121 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w art. 32 w ust. 4a wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego w Warszawie”;

8) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:

„Art. 149a. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1273, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 352 i 2001) w art. 1:

1) w pkt 9, w art. 80c w ust. 1 w pkt 10 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym i wywiadowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej”;

2) w pkt 17, w art. 100ah w ust. 1 w pkt 15 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym, wywiadowi skarbowemu i komórkom, o których mowa w art. 11g ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553, 788 i 1269)” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej”;

9) w art. 160 uchyla się ust. 7;

10) w art. 170 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do pracowników oraz funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.”;

11) po art. 171 dodaje się art. 171a w brzmieniu:

„Art. 171a. Osoby zajmujące stanowiska oraz pełniące obowiązki naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców na podstawie dotychczasowych przepisów wykonują swoje obowiązki do dnia otrzymania aktów powołania na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej niż do dnia 31 maja 2017 r.”;

12) w art. 199 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137, 2024 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 88), ujawnione do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego, wszczynają i prowadzą właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.”;

13) w art. 202:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W ramach postępowań kontrolnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego. Przepisy dotychczasowe stosuje się.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.”;

14) art. 203 otrzymuje brzmienie:

„Art. 203. 1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem dyrektorom urzędów kontroli skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. W sprawach zażaleń na postanowienia wydawane w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 właściwy jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;

15) w art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, do właściwego dla kontrolowanego dyrektora izby administracji skarbowej, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

16) po art. 222 dodaje się art. 222a w brzmieniu:

„Art. 222a. 1. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, które zostały złożone do naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy. Upoważnienia te uznaje się za upoważnienia dla banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom wymienionym w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunkach, których te upoważnienia dotyczą.

2. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły kaucję gwarancyjną w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, są obowiązane do dostosowania, do dnia 31 marca 2017 r., kaucji gwarancyjnej, aby przewidywała, w przypadku wszczęcia po dniu 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, o terminy wskazane w art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod rygorem usunięcia w dniu 1 kwietnia 2017 r. przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83. W przypadku usunięcia podmiotu z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.

3. W przypadku wszczęcia i niezakończenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania.

4. W przypadku wszczęcia w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, przyjęta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, a jeżeli doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania.

5. Uznaje się, że kaucje gwarancyjne, które zostały złożone w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i przyjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przewidują w przypadku wszczęcia w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia, następuje do czasu zakończenia tego postępowania.”;

17) w art. 260:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) art. 112 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.”;

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) art. 149a, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88 i 244) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21:

a) uchyla się ust. 4,

b) uchyla się ust. 7;

2) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis art. 21 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 24:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku funkcjonariusza powołanie albo odwołanie następuje odpowiednio z dniem wskazanym w akcie powołania albo odwołania.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku odwołania funkcjonariusza ze stanowiska dyrektora izby administracji skarbowej funkcjonariusz zachowuje prawo do dotychczasowego uposażenia przez okres 3 miesięcy, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku służby w KAS.”;

4) uchyla się art. 191;

5) w art. 228 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz odwołany ze stanowiska służbowego lub przeniesiony na niższe stanowisko służbowe zachowuje prawo do uposażenia pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku przez okres 3 miesięcy.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*